

Resolució 552/2022, d'1 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 469/2022

Administració reclamada: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

Informació reclamada: Sobre un projecte d'aparcament dissuasiu.

Sentit de la resolució: Estimació.

Resum: Es pot suposar que la informació demanada sobre si l'Ajuntament ha pogut estudiar l'establiment d'un aparcament dissuasiu al barri del Prat de Vilanova es troba en poder de l'Ajuntament. Tanmateix, les previsions d'actuacions i posada en funcionament de l'aparcament en qüestió són futuribles, amb dubtes raonables sobre la seva preexistència a la sol·licitud; aquestes informacions poden ser considerades com a objecte del dret d'accés a la informació pública únicament si en el moment de presentar la sol·licitud existien a l'Ajuntament de Vilanova algun tipus de previsió mínimament documentada sobre la realització d'actuacions i de posada en funcionament de l'aparcament; en cas que no existissin aquests documents, la resposta procedent a la sol·licitud seria la d'indicar la inexistència de la informació sol·licitada afectada.

Paraules clau: Ajuntaments. Entitats veïnals. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'Administració. Aparcaments. Informació preexistent. Previsions de futur.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 15 de maig de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 469/2022, presentada per una associació de veïns contra l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. L'1 d'abril de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud adreçada a un regidor de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú: "Des de l'Associació de Veïns del Prat de Vilanova ens agradaria, si és possible, que ens contestes a unes preguntes que tenim sobre l'aparcament dissuasiu del Prat de Vilanova, que vàrem estar parlant l'any passat amb mobilitat, el qual va quedar a l'aire donat que la regidoria de Mobilitat no veia viable fer-lo al terreny existent abans de creuar la via, la nostra proposta era que l'Ajuntament li llogués al propietari aquest espai, durant els mesos d'estiu, adequant-lo únicament fent un aplanat del terreny i d'aquesta manera es pogués estacionar igual que es fa ara per exemple a la entrada de l'Hospital Sant Camil. Sabem que aquest any està previst augmentar el preu de la zona verda per a no residents a Vilanova i la Geltrú però encara i així, continuem pensant que aquesta mesura no serà prou efectiva per solucionar els problemes d'estacionament que patim al

barri des de setmana santa fins a finals de Setembre, per això continuem pensant que la creació d'un estacionament dissuasiu fora del barri i amb un preu més baix que dintre del mateix, seria la solució perfecta per reduir el tràfic al barri i preservar l'estacionament de zona verda per als residents. Si és possible, ens agradaria saber si l'Ajuntament ha pogut estudiar la creació d'aquest estacionament dissuasiu per tal de reduir aquest estiu la massificació de vehicles que patim al nostre barri cada any, impossibilitant l'estacionament dels residents al nostre barri. En cas que estigui prevista una actuació, ens agradaria saber, si és possible, quan està previst dur-la a terme i quan estarà en funcionament. Per acabar, ens agradaria recordar-li que l'any passat degut a la manca d'estacionament que vàrem patir els veïns i veïnes del Prat de Vilanova, es van dur a terme 6 concentracions tallant l'accés al barri amb assistència a cadascuna d'elles de més de 100 veïns, amb lo que pensem, queda sobradament demostrat que el problema d'estacionament al Prat de Vilanova existeix. Donat que no ens ha contestat al correu electrònic que li vàrem enviar amb aquest mateix text, hem optat per comunicar-nos amb vostè mitjançant una instància, encara que pensem que la comunicació seria molt més fluida per correu electrònic".

3. La Reclamació presentada el 15 de maig de 2022 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta municipal a l'anterior sol·licitud.
4. El 18 de maig de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. No consta a la GAIP resposta a aquest requeriment.
5. El 19 de maig de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 4 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i

ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Ajuntament amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com posa de manifest el fonament jurídic següent, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret de l'entitat reclamant a la informació sol·licitada

Segons l'antecedent 2, la informació sol·licitada en aquest procediment és la relativa a si l'Ajuntament ha pogut estudiar la creació d'un estacionament dissuasiu al Prat de Vilanova, per tal de reduir aquest estiu la massificació de vehicles que patim al nostre barri cada any, a si està prevista alguna actuació al respecte i, en cas afirmatiu, a quan està previst dur-la a terme i quan estarà en funcionament.

Allò sol·licitat s'ha de qualificar d'informació pública perquè té per objecte un equipament de la competència municipal, com és el cas d'un aparcament. Nogensmenys, per ser considerada informació pública, cal que la informació demanada es trobi efectivament en poder de l'Ajuntament. Cal tenir en compte, en aquest sentit, que l'article 53 del Decret 8/2021, sobre transparència i dret d'accés a la informació pública, defineix la informació pública en els termes següents: "1. De conformitat amb l'article 2.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, la informació pública objecte del dret d'accés inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions. 2. En tot cas, la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés, amb independència de la data d'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre".

Es pot suposar que la informació demanada sobre si l'Ajuntament ha pogut estudiar l'establiment d'un aparcament dissuasiu al barri del Prat de Vilanova es troba en poder de l'Ajuntament. Tanmateix, les previsions d'actuacions i posada en funcionament de l'aparcament en qüestió són futuribles, amb dubtes raonables sobre la seva preexistència a la sol·licitud; aquestes informacions poden ser considerades com a objecte del dret d'accés a la informació pública únicament si en el moment de presentar la sol·licitud existien a l'Ajuntament de Vilanova algun tipus de previsió mínimament documentada sobre la realització d'actuacions i de posada en funcionament de l'aparcament; en cas que no existissin aquests documents, la resposta procedent a la sol·licitud seria la d'indicar la inexistència de la informació sol·licitada afectada.

Amb les precisions anteriors, els articles 18.1 i 20.1 garanteixen el dret d'accés a la informació sol·licitada, llevat que hi concorrin causes que determinin la seva denegació. No es previsible la concurrència de cap

límit legal a la informació sol·licitada, ni de cap causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud, motiu pel qual és procedent declarar el dret de l'entitat reclamant a la informació sol·licitada, sempre que efectivament es trobi en poder de l'Ajuntament amb caràcter preexistent a la sol·licitud.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'1 de juliol de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 469/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada sobre si l'Ajuntament ha pogut estudiar la creació d'un estacionament dissuasiu al Prat de Vilanova, sobre si està prevista alguna actuació al respecte i, en cas afirmatiu, sobre quan està previst dur-la a terme i quan estarà en funcionament, sempre que les previsions indicades existien degudament documentades en el moment de presentar la sol·licitud.

2. Requerir a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 o, si és aquest el cas, li indiqui la seva inexistència, dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 469/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.